# Offshore bankacılık için vergi teşvikleri

Dr Alexander Ressos, TEP
Attorney-at-Law (Switzerland and Germany),
Solicitor (England & Wales and Hong Kong)
Of Counsel, KGP Legal LLC
alexander.ressos@kgplegal.com.sg
www.ressos.com.sg

## 1968 stopaj muafiyeti

İlk ve en önemli teşvik faiz üzerindeki vergiyle ilgiliydi. Ekim 1968'den önce Singapur, döviz mevduatları için mukim olmayanlara ödenen faizden yüzde 40 oranında stopaj alıyordu. Yeni piyasayı Avrupa döviz (Eurocurrency) piyasasıyla eşit koşullara kavuşturmak için hükümet, döviz işlemleri yapmaya lisanslı bankalara mevduat yatıran mukim olmayanlara ödenen faizi stopajdan muaf tuttu. Ngiam bu önlemi ACU'yu yaratan işlem olarak tanımlar.[1]

Muafiyet, amacını yansıtan bir koşula bağlıydı. Chia'ya göre mukim olmayanların onaylı bankalardaki mevduatlardan elde ettiği faiz 1968'den itibaren gelir vergisinden muaftı. Bunun koşulu, mukim olmayan kişinin Singapur'da ticari faaliyette bulunmaması veya bir işyerinin olmamasıydı.[2] Bu kolaylık böylece yurt içi vergi matrahını aşındırmadan yurt dışından para çekmek üzere tasarlanmıştı. Singapur'a fon yatıran mukim olmayan bir mevduat sahibi faiz üzerinden Singapur'da vergi ödemiyordu. Aynı mevduata sahip bir Singapur şirketi ise vergiye tabi olmaya devam ediyordu.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

## 1973'teki yüzde 10'luk indirimli oran

İkinci teşvik bankaların kendi kârlarıyla ilgiliydi. Ocak 1973'te offshore Asya doları kredilerinden elde edilen banka kârları üzerindeki vergi yüzde 40'tan yüzde 10'a indirildi. Mukimlere verilen kredilerden elde edilen kârlar ise yüzde 40 oranında vergilendirilmeye devam etti.[3] 1977'de yazan Chia, bu hükmü Gelir Vergisi Kanunu'nun 43A. maddesi olarak anar.[4] İndirim başlangıçta mukim olmayan borçlulara verilen kredileri kapsıyordu. Singapur'daki ACU'lar arasındaki bankalararası işlemleri kapsamıyordu. Bu işlemler yüzde 40 oranında vergilendirilirken yurt dışındaki bankalarla yapılan işlemler yüzde 10'luk orandan yararlanıyordu.

Bu tutarsızlık, Singapur içindeki ACU'lar arasındaki işlemleri zorlaştıran iki kademeli bir fiyat kotasyonu sistemine yol açtı. Şubat 1977'de hükümet, yüzde 10'luk oranın kur kârları ile Yurt İçi Bankacılık Birimleri ve mukimlerle yapılan işlemlerden elde edilen gelirler dışında ACU'ların tüm offshore gelirlerine genişletileceğini açıkladı. Genişleme, ACU'lar arasındaki işlemleri, devredilebilir mevduat sertifikaları, banker kabulleri (bankers' acceptances) ve Asya doları tahvilleriyle yapılan işlemleri kapsadı ve 1978 vergilendirme yılından (year of assessment) itibaren yürürlüğe girdi.[5] Chia'nın 1977 tarihli listesinde Yurt İçi Bankacılık Birimleriyle yapılan bankalararası işlemlerden, banka dışı mukimlere verilen kredilerden ve döviz işlemlerinden elde edilen gelirler yüzde 40 oranında vergiye tabi olmaya devam ediyordu.

## Damga vergileri, veraset vergileri ve likidite kuralları

Bir dizi küçük önlem başka sürtünmeleri de ortadan kaldırdı. Ocak 1972'de makamlar, Asya doları piyasasındaki lisanslı bankaların mevduatlar karşılığında tutmak zorunda olduğu yüzde 20'lik likidite oranını kaldırdı. Mart 1972'de poliçeler, mevduat sertifikaları ve bonolar üzerindeki damga vergisi kaldırıldı. Haziran 1973'te offshore kredi sözleşmeleri üzerindeki damga vergilerinden vazgeçildi. Üç yıl sonra mukim olmayanların döviz mevduatları veraset vergisinden muaf tutuldu. Mart

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

1976'da açıklanan ek kolaylıklarla offshore akreditiflere ilişkin komisyonlar yüzde 10 oranında vergilendirildi ve mukim olmayanların elindeki Asya doları tahvilleri veraset vergisinden muaf tutuldu.[6]

Veraset vergisi muafiyeti, servet yönetimine ilişkin bir kitapta özel bir ilgiyi hak eder. Singapur'da mevduatı varken vefat eden Endonezyalı veya Taylandlı varlıklı bir mevduat sahibi, aksi takdirde mirasçılarını Singapur veraset vergisiyle karşı karşıya bırakacaktı. Muafiyet bu riski ortadan kaldırdı ve Singapur'u likit aile servetini tutmak için daha güvenli bir yer hâline getirdi. Böylece D.V. ve E.III. Bölümlerin incelediği, özel serveti çekmeye yönelik sonraki stratejinin küçük ölçekli bir habercisi oldu. Singapur, 15 Şubat 2008'den itibaren gerçekleşen tüm ölümler için veraset vergisini kaldırdı.[7]

## Sınırda vergi planlaması

İki vergi oranının buluştuğu her yerde vergi planlaması da ortaya çıkar. Chia'nın 1977 tarihli tebliği, bankaların gelirlerini indirim kapsamına sokmak için işlemlerini nasıl düzenleyebileceklerini alışılmadık bir açık sözlülükle ortaya koyar. Bir Singapur şirketine bir milyon dolar kredi vermek isteyen bir banka, parayı bunun yerine offshore bir şirkete verebiliyordu. Bu şirket parayı bankanın ACU'suna geri yatırıyor, banka da buradan mukim borçluya kredi veriyordu. Offshore kredideki marj yüzde 10 oranında vergilendiriliyor, yurt içi ayak ise vergilendirilebilir bir marj doğurmuyordu. Kredi sözleşmeleri üzerindeki damga vergisinden, belgeler Johor Bahru'da veya Hong Kong'da imzalanarak kaçınılabiliyordu. Aksi takdirde 10 milyon ABD dolarlık bir kredi 122.500 Singapur doları damga vergisine tabi olacaktı.[8]

Makamlar bu tür düzenlemelere kısmen, kaçınmayı cazip kılan yükleri azaltarak karşılık verdi. Bu tür kredi sözleşmeleri üzerindeki vergiyi 500 Singapur doları ile sınırlayan Damga Vergisi Kanunu'nda (Stamp Duty Act) sonradan yapılan değişiklik buna bir örnektir. Bu model kitabın sonraki bölümlerinde de tekrar karşımıza çıkar. Singapur genellikle ekonomik varlık (substance) koşullarıyla birleştirilmiş düşük ve açık oranlarla rekabet etmeyi tercih etmiş, kötüye kullanım gördüğünde de bu koşulları sıkılaştırmıştır. E.III. Bölüm'de ele alınan aile ofisi teşvikleri de aynı mantığı izler.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

## 43A. maddeden Finans Sektörü Teşviki'ne

ACU gelirlerine uygulanan indirimli oran, otuz yılı aşkın bir süre Singapur'un bankacılığa yönelik vergi politikasının çekirdeğini oluşturdu. Sonunda, onaylı şirketlerin nitelikli finansal faaliyetlerden elde ettikleri gelirler üzerinden indirimli oranlar ödediği Finans Sektörü Teşviki (Financial Sector Incentive) programının içine alındı. 1947 tarihli Gelir Vergisi Kanunu'nun 43J. maddesi, 1 Ocak 2004 veya sonrasında elde edilen gelirler için yüzde 5, 10, 12 veya 13,5 oranında indirimli oranlar öngörür. 2025'te yapılan değişiklikler, 19 Şubat 2025 veya sonrasında onaylanan şirketler için yüzde 15'lik bir oran getirdi.[9] Yüzde 15'lik oran, büyük gruplar için öngörülen küresel asgari vergiye karşılık gelir. Bu da çok düşük indirimli oranların değerini azaltır. 1973'teki yüzde 10'luk orandan Finans Sektörü Teşviki'ne uzanan soy çizgisi doğrudandır.[10]

# Notlar

1. Bernauer, "The Asian Dollar Market", s. 48: "the government of Singapore in October 1968 exempted from withholding tax the interest paid to non-residents placing deposits with banks in Singapore licensed to deal in foreign currencies. Before this change, the withholding tax payable on deposit interest for non-resident deposits in foreign currencies was 40 percent.". Ngiam, "Singapore as a Financial Center", s. 359: birim "was created by removing the withholding tax on interest paid to nonresidents for the placement of foreign currency deposits". ↩
2. Chia, "Tax Implications and the Asian Dollar Market", (1978) 20 *Mal LR* 16, s. 18: "since 1968 interests derived from deposits by non-residents in approved banks in Singapore are exempt from income tax. However, the non-resident institution must not carry on a business in Singapore or have a permanent establishment in Singapore." ↩
3. Bernauer, "The Asian Dollar Market", s. 48: "in January 1973, the tax on bank profits from Asian dollar offshore loans was cut from 40 percent to 10 percent, while the tax on the profits of Asian dollar loans to local residents

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

remained at 40 percent"; benzer şekilde Ngiam, "Singapore as a Financial Center", s. 359, 2 no.lu dipnot. ↩

4. Chia, "Tax Implications and the Asian Dollar Market", (1978) 20 *Mal LR* 16, s. 22; burada bir örnekte "Tax at 10% under Section 43A" hesaplanır. ↩
5. Chia, "Tax Implications and the Asian Dollar Market", (1978) 20 *Mal LR* 16, s. 19 ve 23: Şubat 1977'de yüzde 10'luk indirimli vergi, 1978 vergilendirme yılından itibaren geçerli olmak üzere "to cover all offshore income of ACUs other than exchange profits and income from transactions with domestic banking units and residents" genişletildi; tek tip yüzde 10'luk oran lehine "2-tier quote" uygulamasının kaldırılması. ↩
6. Bernauer, "The Asian Dollar Market", s. 48 ve 50, Mart 1972'de poliçeler, mevduat sertifikaları ve bonolar üzerindeki damga vergisinin kaldırılması, Haziran 1973'te offshore kredi sözleşmeleri üzerindeki damga vergilerinden vazgeçilmesi, üç yıl sonra getirilen veraset vergisi muafiyeti ve Ocak 1972'de "the 20 percent liquidity ratio that licensed banks operating in the Asian dollar market were required to hold against deposits" uygulamasının kaldırılması hakkında. Chia, "Tax Implications and the Asian Dollar Market", (1978) 20 *Mal LR* 16, s. 18–19, Mart 1976'da offshore akreditifler için açıklanan kolaylıklar ile mukim olmayanların satın aldığı Asya doları tahvilleri ve bunların ACU'lardaki mevduatları için veraset vergisi muafiyeti hakkında. ↩
7. Singapur'da veraset vergisi 15 Şubat 2008 veya sonrasında gerçekleşen ölümler için kaldırılmıştır; bkz. Inland Revenue Authority of Singapore, "Estate duty" (iras.gov.sg). ↩
8. Chia, "Tax Implications and the Asian Dollar Market", (1978) 20 *Mal LR* 16, s. 21–22 (1. Örnek), yüzde 10'luk orandan yararlanmak için S$1 milyonluk bir kredinin offshore bir şirket üzerinden yönlendirilmesi ve bunun sonucundaki "Tax saving $ 6,000" hakkında. Chia, "Tax Implications and the Asian Dollar Market", (1978) 20 *Mal LR* 16, s. 22–23 (3. Örnek): "A US$10 million loan would attract S$122,500 stamp duty"; bu vergiden belgeler "in Johore Bahru or Hong Kong" imzalanarak kaçınılabiliyordu; Stamp Duty Act'te sonradan yapılan bir değişiklik vergiyi S$500 ile sınırladı. ↩

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

9. Income Tax Act 1947, s. 43J (“Concessionary rate of tax for financial sector incentive company”), lawplayer.com’da yeniden yayımlandığı şekliyle (erişim tarihi: Kasım 2026): s. 43J(1)(a), 1 Ocak 2004 veya sonrasında elde edilen gelirler için “5%, 10%, 12% or 13.5%” oranları; s. 43J(1)(b), 19 Şubat 2025 veya sonrasında onaylanan şirketler için yüzde 15 oranı (Act 25 of 2025). ↩

10. Gelir Vergisi Kanunu’nun s. 43A hükmü kapsamındaki ACU indirimli oranının 2004’ten itibaren Finans Sektörü Teşviki programıyla değiştirilmesi hakkında bkz. Budget Statement 2004 ve ilgili IRAS genelgeleri. ↩

## Disclaimer

This article is provided for general information only. It is based on publicly available sources as at its date of publication. These sources have not been independently verified against licences, regulatory registers or the records of the entities concerned. It is not legal, tax, financial or investment advice. Nor is it a recommendation to invest in, transact with or use the services of any entity mentioned. Law and regulation change frequently, so the content may be incomplete or outdated. To the fullest extent permitted by law, Dr Alexander Ressos and the publisher of SingaporeIQ exclude all liability for loss or damage arising from the use of or reliance on this article. Readers should obtain advice on their specific circumstances before acting or refraining from action.

Names and trademarks of the entities discussed belong to their owners and are used for identification only. Their mention implies no endorsement, affiliation or allegation of wrongdoing. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. Corrections and updates: contact@ressos.com.

© 2026 Dr Alexander Ressos. This article may be quoted with attribution to SingaporeIQ (SingaporeIQ.com). Reproduction in full and any commercial use require prior written consent. The Legal Terms at https://singaporeiq.com/legal-terms apply.

Author contact: Dr Alexander Ressos, TEP · contact@ressos.com